

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ประเด็นเชิงแนวคิดและเชิงปฏิบัติแสดงถึง มิติบูรณาการของการจัดสรรธุรกรรมส่วนภูมิภาค และสต็อกของสินทรัพย์และหนี้สินภายนอก

1. มิติบูรณาการ : สถานการณ์แวดล้อมส่วนภูมิภาค

การเก็บรวบรวมฐานะการลงทุนระหว่างประเทศและดุลการชำระเงินโลกไว้ด้วยกัน ตามหลักการทางภูมิภาค หรือ แบบทวิภาคี (อาทิ สถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมภายนอก และ สต็อกของสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินภายนอกของระบบเศรษฐกิจ ที่สัมพันธ์กับส่วนที่เหลือของโลก) ก็เพื่อแสดงให้เห็นถึงธุรกรรมภายนอกกับกลุ่มของระบบเศรษฐกิจอื่น ๆ ที่คัดเลือกมา หรือ กับกลุ่มเศรษฐกิจเฉพาะ ความสำคัญที่เพิ่มมากขึ้นของการเก็บรวบรวมตามภูมิภาค สะท้อนถึงพัฒนาการต่าง ๆ อาทิเช่น การเกิดขึ้นของความไม่สมดุลทางการชำระเงินขนาดใหญ่ และระหว่างระบบเศรษฐกิจเอกชน และ กลุ่มเศรษฐกิจต่างๆ และ การเปลี่ยนผ่านไปสู่บูรณาการทางการเงินและทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มประชาคมยุโรป แต่ยังไม่ในส่วนอื่นอีกด้วย ถ้าหากและเมื่อใดที่บูรณาการดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จเต็มที่ ดุลการชำระเงินส่วนภูมิภาค และ สภาพทางฐานะ ก็จะกลายเป็นเรื่องสำคัญมากยิ่งขึ้น ขณะที่สถิติต่าง ๆ สำหรับประเทศสมาชิกแต่ละแห่งของภูมิภาคที่ได้บูรณาการ ก็อาจกลายเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญ อย่างไรก็ตาม ความผสมกลมกลืนของแนวคิดต่างๆ , ระเบียบวิธี, และการเก็บรวบรวมข้อมูลตามภูมิภาคและทางโลก และสภาพฐานะ ก็จะร่วมกันเสริมเพิ่มกำลังเข้าด้วยกัน ทั้งปรับปรุงคุณภาพของบัญชีทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศให้ดีขึ้น

กฎเกณฑ์หลักปฏิบัติการจัดสรรตามภูมิภาค

โดยทั่วไป การค้าขายสินค้า แสดงถึงสินค้าออกที่ถูกจัดสรรไปสู่ภูมิภาคของการอยู่อาศัยของผู้เป็นเจ้าของรายใหม่ ๆ และสินค้าเข้าที่ถูกจัดสรรไปสู่ภูมิภาคของการอยู่อาศัยของผู้เป็นเจ้าของรายก่อน ๆ สำหรับการค้าขายด้านบริการ การจัดสรรก็มุ่งไปสู่ภูมิภาคที่ผู้จัดหา และ ผู้ได้รับบริการนั้นอาศัยอยู่ ส่วนรายได้ ก็มุ่งไปสู่ภูมิภาคที่ผู้อาศัยได้รับ หรือ ใช้จ่ายรายได้นั้น ส่วนการโอน การจัดสรรก็มุ่งไปสู่ภูมิภาคของผู้บริจาคหรือผู้รับ ตามความเหมาะสม

โดยคำนึงถึงกระแสไหลเวียนทางการเงิน ซึ่งมีหลักปฏิบัติอยู่ ๒ ประการ ที่อาจนำมาใช้เป็นกฎเกณฑ์สำหรับการจัดสรรตามภูมิภาค นั่นคือ หลักการลูกหนี้/เจ้าหนี้ และหลักการผู้ดำเนินการ ภายใต้หลักการลูกหนี้/เจ้าหนี้ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ใน สิทธิอ้างอิงทางการเงินของระบบเศรษฐกิจโดยรวม ได้รับการจัดสรรไปสู่ประเทศของถิ่นที่อยู่ของลูกหนี้ที่มีใช้ผู้อยู่อาศัย และการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในหนี้สิน ก็ได้รับการจัดสรรไปสู่ประเทศของถิ่นที่อยู่ของเจ้าหนี้ ที่มีใช้ผู้อยู่อาศัย ภายใต้หลักการของผู้ดำเนินการ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในสิทธิอ้างอิง และหนี้สินต่างๆ

ถูกจัดสรรปันส่วนไปสู่ประเทศของถิ่นที่อยู่ของฝ่ายหนึ่ง ที่มีใช้ผู้อยู่อาศัยผู้ทรงกรรมใด ๆ (ผู้ดำเนินการ)

ในหลายตัวอย่าง การจัดสรรตามภูมิภาคของธุรกรรมต่างๆ ตามหลักการอย่างใดอย่างหนึ่ง จะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน (อาทิเช่น สิทธิอ้างอิงการฝากเงินธนาคารและหนี้สิน, เครดิตการค้า, และ ธุรกรรมการลงทุนทางตรงส่วนมาก) อย่างไรก็ตาม ในตัวอย่างอื่นๆ (อาทิ สิทธิอ้างอิงทางการค้า) การจัดสรรตามภูมิภาคที่ต่างกันโดยสิ้นเชิงอาจเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ ตามที่หลักการหนึ่งในสองถูกนำมาใช้ ตัวอย่างต่างๆ ได้แก่ ธุรกรรมหลักทรัพย์ (การถือครองหุ้น) และ การได้มาซึ่งการลงทุนทางตรง ที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายที่สาม

ตามที่เกี่ยวข้องกับกับฐานการลงทุนระหว่างประเทศ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาตามหลักทางภูมิภาคสำหรับ สัตว์ของสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงิน ถูกจัดสรรไปตามภูมิศาสตร์ ตามหลักการของหลักปฏิบัติ ลูกหนี้ / เจ้าหนี้ สิทธิอ้างอิงทางการเงินของระบบเศรษฐกิจโดยรวมถูกจัดสรรไปสู่ประเทศของการอยู่อาศัยของลูกหนี้ที่มีใช้ผู้อยู่อาศัย และหนี้สินต่างๆ ก็ถูกจัดสรรไปสู่ประเทศของการพักอาศัยของเจ้าหนี้ที่มีใช้ผู้อยู่อาศัย

ปัญหาและข้อจำกัด : ธุรกรรมหลักทรัพย์

การจัดสรรตามภูมิภาคของธุรกรรมหลักทรัพย์ แสดงให้เห็นถึง ผลลัพธ์ที่ไม่คล้ายคลึงที่ถูกกระทำขึ้นโดย และข้อจำกัดของลูกหนี้ / เจ้าหนี้ และ หลักการผู้ดำเนินการ ตลาดรองโดยทั่วไป และการมีส่วนร่วมของความหลากหลายของสื่อกลางทางการเงิน ต่างก็แสดงคุณลักษณะพิเศษของธุรกรรมหลักทรัพย์ระหว่างประเทศ ในตลาดรองที่กว้างขวางนั้น เมื่อหลักการลูกหนี้ / เจ้าหนี้ถูกนำมาใช้กับธุรกรรมข้ามเขตแดนในหลักทรัพย์ภายในประเทศ (ที่ออกโดยระบบเศรษฐกิจ แบบเก็บรวบรวม) ผู้ออกที่เป็นผู้อยู่อาศัย (ลูกหนี้) อาจไม่ได้ตระหนักถึงผลลัพธ์ใด ๆ ของการค้าในตลาดรอง นั่นคือ ผู้ออกหลักทรัพย์อาจไม่รู้ถึงเอกลักษณ์ หรือ การพักอยู่อาศัยของผู้ซื้อที่มีได้อยู่อาศัย (เจ้าหนี้) หากสื่อกลางทางการเงินมิได้กำลังกระทำการใด ๆ ต่อบัญชีของตนเอง (ถ้าสามารถนำมาพิจารณาด้วยได้) ตามปกติ ผู้ออกหลักทรัพย์ก็อาจจะไม่ได้ตระหนักถึงเอกลักษณ์ หรือ การอยู่อาศัยของเจ้าหนี้ ซึ่งเป็นผู้ซื้อหลักทรัพย์ผ่านทางสื่อกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในศูนย์กลางทางการเงินที่ธุรกรรมหลายอย่างได้รับการชี้ทางอยู่ ดังนั้น แม้หลักการลูกหนี้ / เจ้าหนี้จะมีผลทางด้านหนึ่ง (ที่เจ้าหนี้รู้ถึงการพำนักอาศัยอยู่ของลูกหนี้) แต่ก็อาจไม่มีผลในอีกด้านหนึ่ง ซึ่งลูกหนี้ไม่จำเป็นต้องรู้ เว้นเสียแต่ว่าสารสนเทศดังกล่าวอาจได้มาจากสื่อกลาง หรือ เจ้าหนี้, หรือ การพำนักอาศัยของเจ้าหนี้ ดังนั้น

ผลที่ตามมา ผู้หนึ่งผู้ใดก็สามารถรู้ลักษณะสถานการณ์ดังกล่าว ในฐานะเป็นการปฏิบัติงานตามหลักการ ลูกหนี้ / เจ้าหนี้¹

อย่างไรก็ดี สำหรับธุรกรรมในหลักทรัพย์ต่างประเทศ หลักการลูกหนี้ / เจ้าหนี้ย่อมมีผลทั้งสองด้าน เพราะว่าผู้ซื้อหรือผู้ขายรู้เอกลักษณ์ และการฟ้านักอาศัยของผู้ออกหลักทรัพย์ (ลูกหนี้) ได้เป็นอย่างดี และสามารถจัดสรรธุรกรรมไปสู่ระบบเศรษฐกิจของลูกหนี้ได้²

ภายใต้หลักการผู้ดำเนินการ ตามที่นำมาใช้กับธุรกรรมในหลักทรัพย์ภายในประเทศ การขายหลักทรัพย์ที่ออกโดยประเทศ A ให้แก่สื่อกลาง ที่กระทำการให้แก่บัญชีของตนเองในประเทศ B อาจถูกจัดสรรโดยประเทศ A ให้แก่ประเทศ B เพราะว่าประเทศ B เป็นฝ่ายคู่ค้า ที่มีผู้ใช้ผู้อาศัย (ผู้ดำเนินการ) แก่ธุรกรรมนั้น ถ้าสื่อกลางในประเทศ B กระทำการในนามของผู้ผู้อาศัยในประเทศ C (หากสามารถนำมาพิจารณาได้) ประเทศ A อาจจัดสรรธุรกรรมให้แก่ประเทศ C ฉะนั้น อาจไม่มีธุรกรรมใด ๆ ถูกบันทึกไว้ระหว่างประเทศทั้งสอง A และ B ทำนองเดียวกัน การขายของหลักทรัพย์ต่างประเทศ (ที่ออกโดยประเทศ B) โดยประเทศ A ให้แก่ประเทศ C สื่อกลางที่กระทำการในนามของผู้ผู้อาศัยในประเทศ D (หากสามารถนำมาพิจารณาได้) อาจถูกนำมาจัดสรรโดยประเทศ A ให้แก่ประเทศ D ฉะนั้น จึงไม่มีธุรกรรมใด ๆ ที่อาจถูกนำมาบันทึกโดยประเทศ A พร้อมกับประเทศ B หรือพร้อมกับประเทศ C หากสื่อกลางในประเทศ C กำลังกระทำการเพื่อบัญชีของตนเอง ประเทศ A ก็อาจจัดสรรธุรกรรมให้แก่ประเทศ C ดังนั้น ตามหลักการของผู้ดำเนินการ จึงไม่มีธุรกรรมใด ๆ ที่อาจถูกบันทึกไว้ โดยประเทศ A พร้อมกับประเทศ B

ในทางปฏิบัติ ไม่ว่าสื่อกลางต่างประเทศกำลังกระทำการเพื่อบัญชีของตนเองหรือไม่ก็ตาม หรือมิฉะนั้นก็ในนามของผู้ผู้อาศัยของประเทศอื่น ๆ ซึ่งแทบจะไม่มีที่รู้จัก ทั้งเป็นการยากที่จะได้รับสารสนเทศใด ๆ อีกทั้ง อาจจะมีการตีความที่แตกต่างไปหรือไม่ เกี่ยวกับสื่อกลาง มักสมมุติ ตามปกติถึงความเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ต่างๆ ก่อนที่จะเข้าดำเนินการทำธุรกรรมในลำดับต่อมา ผลที่ตามมา ในทางปฏิบัติ การจัดสรรธุรกรรมหลักทรัพย์ต่าง ๆ นั้น ตามหลักการของผู้ดำเนินการ นับว่าเป็นเหตุเป็นผลอยู่บ่อยครั้ง, โดยระบบเศรษฐกิจแบบรวบรวมข้อมูล, แก่ประเทศ

¹ ยกตัวอย่าง ถ้าผู้อาศัยในประเทศ A ขายหลักทรัพย์ในประเทศ (ที่ออกโดยประเทศ A) ให้แก่ประเทศ B สื่อกลางที่กระทำการในนามของผู้ซื้อที่เป็นผู้อาศัยในประเทศ C ผู้รวบรวมในประเทศ A (ลูกหนี้) โดยทั่วไป อาจไม่รู้ว่าเจ้าหนี้ (ผู้ซื้อ) คือผู้อาศัยในประเทศ C เพียงแต่ว่าสารสนเทศดังกล่าวหามาให้โดยประเทศ B หรือประเทศ C แก่ประเทศ A หลักการลูกหนี้ / เจ้าหนี้ สามารถนำมาใช้ปฏิบัติได้หรือไม่ โดยปกติแล้ว นั่นไม่ใช่กรณี ในทางปฏิบัติ การขายหลักทรัพย์ บ่อยครั้ง อาจถูกบันทึกโดยประเทศ A ว่าเป็นธุรกรรม ซึ่งมีค่าเท่ากับ ฝ่ายหนึ่งกระทำตามหลักการลูกหนี้ / เจ้าหนี้ กับประเทศ B

² ยกตัวอย่าง ถ้าผู้อาศัยในประเทศ A ขายหรือซื้อหลักทรัพย์ต่างประเทศ ที่ออกโดยประเทศ C ให้แก่ หรือ จาก ผู้อาศัยของประเทศ B ธุรกรรมใด ๆ ที่อยู่บนพื้นฐานของหลักการ ลูกหนี้ / เจ้าหนี้ ก็สามารถถูกจัดสรรโดยประเทศ A ให้แก่ประเทศ C เพราะเอกลักษณ์ของประเทศ C ในฐานะ ลูกหนี้ เป็นที่รู้จักกันดีแก่ประเทศ A

สื่อกลางทางการเงินที่มีการพำนักอาศัย มากกว่า ระบบเศรษฐกิจของการพำนักอาศัยของฝ่ายหนึ่ง ที่ตัวแทนสื่อกลาง กำลังกระทำการอยู่

ทองคำที่เกี่ยวกับการเงิน และ SDRs

ธุรกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวกับ, หรือการถือครองของ, ทองคำทางการเงิน และ SDRs อาจไม่ได้รับการจัดสรรให้แก่ภูมิภาคใด ๆ โดยเฉพาะ ตามหลักการของ ลูกหนี้/ เจ้าหนี้ เพราะว่าทั้งสองอย่างต่างก็เป็นสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งไม่ใช่หนี้สินค้างชำระ ดังนั้น ธุรกรรมดังกล่าวจึงเพียงถือว่าการจัดหมวดหมู่ตามภูมิภาค ที่ไม่ได้ถูกจัดสรรหรือที่เหลืออยู่ ตามหลักการของผู้ดำเนินการ การซื้อหรือการขายทองคำทางการเงิน จึงถูกบันทึกไว้ในฐานะการเพิ่มขึ้น หรือ การลดลงใน สินทรัพย์ทุนสำรอง สำหรับระบบเศรษฐกิจแบบรวบรวม และในทางกลับกัน สำหรับเศรษฐกิจคู่ค้า ส่วน SDRs ซึ่งไม่ได้ถือว่าเป็นหนี้สินของกองทุน ธุรกรรมใด ๆ จึงได้รับการบันทึกไว้ในลักษณะคล้ายกับสิ่งที่ถูกบันทึกไว้แบบทองคำทางการเงิน

ธุรกรรมการลงทุนโดยตรง ที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายที่สาม

สำหรับการลงทุนโดยตรง อาจเป็นการยากที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการจัดสรรตามภูมิภาคของธุรกรรมใด ๆ ยกตัวอย่างเช่น ผู้ลงทุนโดยตรงในประเทศ A ต้องการธุรกิจการลงทุนโดยตรง จากผู้อยู่อาศัยของประเทศ C ธุรกิจที่ลงทุนโดยตรง (หรือเป็นหุ้นส่วนในธุรกิจนั้นๆ) ที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศ B ภายใต้หลักการ ลูกหนี้/ เจ้าหนี้ จากจุดยืนของประเทศ A ธุรกรรมดังกล่าวควรถูกบันทึกไว้ระหว่างประเทศ A และประเทศ B เพราะว่าฐานะการลงทุนโดยตรงของประเทศ A ในประเทศ B ถูกกระทบกระเทือน ภายใต้หลักการผู้ดำเนินการ, ธุรกรรม ควรถูกบันทึกไว้ระหว่างประเทศ A และประเทศ C ซึ่งเป็นการพำนักอาศัยของอีกฝ่ายหนึ่งต่อธุรกรรมนั้น รายการใดที่ทำให้เข้ากันได้ อาจถูกนำมาใช้เป็นตัวเชื่อมความแตกต่างระหว่าง รายการดุลการชำระเงิน และสถานภาพ เพราะเหตุผลประการหลังถูกรวมไว้ตามหลักการของ ลูกหนี้/ เจ้าหนี้

การจัดการแบบพหุภาคี

การจัดสรรตามภูมิภาคอาจไม่ใช่ผลลัพธ์ที่จำเป็นในแถลงการณ์ทางบัญชีที่ได้ดูแลสำหรับภูมิภาค ยกตัวอย่าง ผู้พำนักอาศัยในระบบเศรษฐกิจแบบรวม อาจทำการชำระหนี้ หรือรับสภาพหนี้จาก ผู้ที่ไม่ได้อยู่อาศัย (ผู้พำนักอาศัยของประเทศ A) ในรูปของสิทธิอ้างอิงต่อผู้ที่ไม่ได้อยู่อาศัยรายอื่น ๆ (ผู้พำนักอาศัยของประเทศ B) สถานการณ์ดังกล่าว อาจเกิดขึ้นเมื่อสิทธิอ้างอิงต่อประเทศสกุลเงินทุนสำรองถูกนำมาใช้โดยเศรษฐกิจอื่น ในฐานะตัวกลางสำหรับการชำระหนี้ ความไม่สอดคล้องต้องกัน อันเป็นผลลัพธ์มาจากการจัดสรรของธุรกรรมต่าง ๆ ในทรัพยากรแท้จริงให้แก่ภูมิภาคภูมิภาคของเจ้าของ / ผู้ดำเนินการ ที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ และ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ใน

รายการทางการเงินให้แก่ภูมิภาคของเจ้าที่หนี้ ที่ไม่ได้อยู่อาศัย หรือ ของลูกหนี้ ซึ่งอย่างไรก็ตาม ไม่ได้ถูกรับรู้อย่างชัดเจน โดยการนำเสนอสถานะทางบัญชีส่วนภูมิภาคตามแนวทางนั้น ดังนั้น รายการใด ๆ สำหรับการชำระหนี้แบบพหุภาคีจึงทำให้ดุลทางบัญชีกลับฟื้นฟู แข็งแรงขึ้นมา ด้วยการชดเชยต่อความไม่สอดคล้องต้องกันในฐานะทางบัญชีส่วนภูมิภาค รายการนั้น ๆ อาจพบเห็นได้ในฐานะเป็นตัวแทน, ทางแนวคิด, ทางการจัดการของความไม่สมดุลในธุรกรรมของระบบเศรษฐกิจแบบรวม ร่วมกับอีกภูมิภาคหนึ่งด้วยการโอนไปสู่ หรือจากภูมิภาคนั้นตามสิทธิอ้างอิง หรือ หนี้สินใด ๆ แก่ภูมิภาคอื่นบางแห่งหรือหลายภูมิภาค

อย่างไรก็ดี ข้อมูลตามสถานะทางบัญชีแบบพหุภาคีอาจหาพบได้ยาก นาน ๆ ที่ ดังนั้น ในทางปฏิบัติ ปกติแล้ว รายการนั้นสืบเนื่องมาในฐานะของสิ่งที่เหลืออยู่ ที่สามารถนำมาคิดคำนวณเพียงแค่ส่วนประกอบตามรายการผิดพลาดยกเว้นสุทธิเท่านั้น ซึ่งเป็นแค่ส่วนที่เหลืออยู่ หรือ รายการที่ทำให้สมดุลอีกด้วย ความไม่สอดคล้องต้องกันหรือความผิดพลาดของเรื่องนี้ หรือ ประเภทอื่น ๆ ที่จัดกลุ่มรายการไว้ตามภูมิภาค จึงไม่ควรมีผลกระทบใด ๆ ต่อสถานะทางบัญชีของโลกที่เป็นตัวแทนผลรวมทั้งหมดของสถานะทางบัญชีของภูมิภาค ทั้งนี้เพราะ การชำระหนี้แบบพหุภาคีที่ปรากฏอยู่ในสถานะทางบัญชีส่วนภูมิภาคของบุคคล ทำการลบล้างซึ่งกันและกัน เมื่อทุกภูมิภาคทั้งหมดถูกรวมเข้าด้วยกัน

ความมีนัยเชิงวิเคราะห์

ข้อมูลดังกล่าวที่สะท้อนในฐานะการลงทุนระหว่างประเทศถูกจัดสรรไว้ตามสถานะทางภูมิศาสตร์ ตามหลักการของลูกหนี้/เจ้าหนี้ ดังนั้น การเกาะติดอยู่กับหลักการนี้ - แม้ว่าจะเป็นการยากบ่อยครั้งที่จะนำมาปฏิบัติ - สำหรับการจัดสรรธุรกรรมต่าง ๆ ย่อมเป็นผลลัพธ์ของชุดแห่งกระแสไหลเวียนที่สอดคล้องกันทางความคิด และ สมบูรณ์แบบ และข้อมูลสต็อก ณ ระดับประเทศหรือภูมิภาค การใช้หลักเกณฑ์ผู้ดำเนินการสำหรับกระแสไหลเวียนต้องอาศัยการใกล้เคียงให้เกิดผลระหว่างสต็อกและข้อมูลกระแสไหลเวียน

จากมุมมองเชิงวิเคราะห์ ทั้งหลักการลูกหนี้/เจ้าหนี้ และ หลักการผู้ดำเนินการ ล้วนน่าสนใจทั้งสิ้น หลักการลูกหนี้/เจ้าหนี้ ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่การวิเคราะห์ทั้งหลาย ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าว, ขณะที่ทำการซื้อหลักทรัพย์ทั้งหลาย และ ขายกันอยู่นั้น, แก่ความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของธุรกรรมหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถือว่าเป็นของประเทศเอกชน (และสิทธิต่างๆ ที่มีอยู่ด้วย) และที่เป็นกลุ่มตามภูมิภาค, ทั้งประเภทต่าง ๆ ของสิ่งที่น่าสนใจ ฯลฯ หลักการผู้ดำเนินการยอมให้แก่การวิเคราะห์ ที่ผู้อาศัยกระทำธุรกรรมด้านหลักทรัพย์กับผู้ที่ไม่ได้อยู่อาศัย, แก่การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ และ ความเจริญเติบโตของศูนย์กลางทางการเงิน,

๔๑๑ ในทางปฏิบัติ ทั้งหลักการต่างๆ ล้วนมีความจำกัดด้านการประเมินธุรกรรมการบริหาร หลักทรัพย์ทวิภาคี และ ทางภูมิภาค

หากมีความเป็นไปได้สำหรับประเทศต่างๆ ที่แลกเปลี่ยนฐานะข้อมูล สติ๊กของสินทรัพย์และหนี้สินที่เหมาะสมกันและกัน การแลกเปลี่ยนข้อมูลก็จะช่วยให้เกิดการพัฒนาสอดคล้องกัน และเป็นประโยชน์ต่อกันมากขึ้น แก่การจัดสรรทางภูมิภาคของสติ๊กดังกล่าว ข้อมูลนั้นช่วยให้เกิดสารสนเทศที่ดียิ่งขึ้นเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ไม่ได้อยู่อาศัย ในการถือครองหนี้สินต่าง ๆ ของเศรษฐกิจแบบรวบรวม

การเลือกสรรภูมิภาคต่าง ๆ

โดยทั่วไปแล้ว แลกเปลี่ยนตามภูมิภาคมักอ้างถึงการจัดแบ่งประเภทของรายการต่างๆ โดยระบบเศรษฐกิจแบบรวบรวม ตามการพำนักอาศัยของรายการ (เอกลักษณ์) ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งอาจเป็นผู้เป็นเจ้าของ/ผู้ดำเนินการ หรือไม่ก็ เจ้าหน้าที่/ลูกหนี้ กฎเกณฑ์ต่างๆ ของการพำนักอาศัยสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เพื่อการตัดสินใจการพำนักอาศัยของรายการ (เอกลักษณ์) ต่างๆ ดังนั้น ภูมิภาคใด ๆ อาจประกอบด้วยอาณาเขตทางเศรษฐกิจ หรือ กลุ่มของอาณาเขตต่างๆ ทางเศรษฐกิจ วิธีการจัดสรร ตามหลักการจึงเกี่ยวข้องกับ การจัดประเภทตามภูมิภาคของแหล่งนั้น ๆ อย่างไรก็ดี แลกเปลี่ยนของภูมิภาค บางครั้ง ก็ถูกมองไปอีกอย่างหนึ่ง แลกเปลี่ยนที่อาจเตรียมมานั้น ซึ่งแสดงถึง, ยกตัวอย่างเช่น, ธุรกรรมเหล่านั้นที่ได้รับการให้ซื้อตั้งแต่แรกเริ่ม ในสกุลเงินที่แน่นอน หรือ ที่เข้ารับผิดชอบต่อผู้พักอาศัยตามบริเวณของสกุลเงินนั้น ๆ โดยเฉพาะ มากกว่าตามอาณาเขตทางเศรษฐกิจใด ๆ

สำหรับในกรณีพิเศษ ที่ถูกเตรียมขึ้นมาโดย องค์การระหว่างประเทศ ที่ไม่ได้รวมอยู่ในอาณาเขตทางเศรษฐกิจของประเทศตามที่ตั้ง หรือมีฉะนั้น ก็ผู้อยู่อาศัยที่ได้รับการพิจารณาในระบบเศรษฐกิจนั้น ๆ ดังนั้น ภูมิภาคที่แบ่งแยกสำหรับองค์กรใด ๆ ระหว่างประเทศ จึงอาจจะเหมาะสมแก่กระบวนการจัดสรร ทว่า การจัดแบ่งประเภทย่อยตามภูมิภาค ที่สัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจโดยเฉพาะ หรือ กลุ่มของระบบเศรษฐกิจ แรกเริ่มเดิมที ขึ้นอยู่กับว่าแลกเปลี่ยนนั้นถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร

2. มิติบริบทความสัมพันธ์:

บัญชีส่วนที่เหลือของโลกต่อบัญชีดุลการชำระเงินและฐานะการลงทุนระหว่างประเทศ
อาร์มภพ

บัญชีดุลการชำระเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามฐานะการลงทุนระหว่างประเทศ (สต็อกของสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินภายนอก) ที่เชื่อมโยงใกล้ชิดกับ ระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ความเชื่อมโยงนี้ได้รับการทำให้แข็งแกร่งขึ้นด้วยความจริงที่ว่า ในประเทศส่วนมาก ข้อมูลของดุลการชำระเงินและฐานะการลงทุนระหว่างประเทศ (IIP International Investment Position) ถูกรวบรวมไว้แต่แรก และต่อมา ถูกรวมเข้าด้วยกันในส่วนประกอบของบัญชีภายนอกที่สัมพันธ์กันของระบบบัญชีประชาชาติ ของบัญชีส่วนที่เหลือของโลกเสมือนว่ามีความสอดคล้องต้องกันอย่างสมบูรณ์ระหว่าง ระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) กับคู่มือ เนื่องจากการบรรยายความของหน่วยผู้พันักอาศัยต่างๆ (หรือมีฉะนั้น กระบวนการใด ๆ หรือ ผู้บริโภค), การตีค่าธุรกรรม และของ สต็อกของสินทรัพย์และหนี้สินต่างๆ ภายนอก, ช่วงเวลาแห่งการบันทึกรายการธุรกรรมต่างๆ , กระบวนการแปลงหน่วยวัด, การรายงานธุรกรรมต่างๆ ระหว่างประเทศในด้านสินค้าและบริการ, กระแสไหลเวียนของรายได้, กระแสการโอน, กระแสการโอนทุน, และสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินต่างประเทศ, การรายงาน IIP ความแตกต่างกันในการจัดแบ่งประเภท หรือ ระดับของรายละเอียดที่มีอยู่ ระหว่างส่วนที่เหลือของบัญชีโลกและบัญชีดุลการชำระเงิน สิ่งต่างๆ เหล่านี้, อีกนัยหนึ่งที่เรียกขาน, สะท้อนถึงความแตกต่างกันในความต้องการเชิงวิเคราะห์ และ ความจำเป็นของการใช้งานใน ระบบบัญชีประชาชาติ(SNA), โครงการจัดแบ่งประเภทให้เป็นรูปแบบเดียวกันสำหรับส่วนต่าง ๆ ทั้งหมดของระบบเศรษฐกิจ ขนาดปริมาณของการอภิปรายข้อเสนอแนะในส่วนนี้ จึงมุ่งเน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง มวลรวม และ รายละเอียดปลีกย่อย ที่รวมอยู่ในบัญชีส่วนที่เหลือของโลก และ รายการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกันในบัญชีดุลการชำระเงิน

หน่วยต่างๆ ของผู้พันักอาศัย

ในระบบบัญชีประชาชาติ และคู่มือ ผู้ผลิตรายต่าง ๆ ที่เป็นผู้อยู่อาศัยและผู้บริโภคเรียกได้ว่ามีความคล้ายคลึงกัน ทั้งใน ระบบบัญชีประชาชาติ และ บัญชีดุลการชำระเงิน นั้น หน่วยต่างๆ ของผู้อยู่อาศัยถูกแสดงให้เห็น ตามหลักการของศูนย์กลางของแนวคิดแห่งความสนใจทางเศรษฐกิจ และ การจำกัดความของอาณาเขตทางเศรษฐกิจ

การประเมินค่า

ทั้งใน ระบบบัญชีประชาชาติ และบัญชีดุลการชำระเงิน ถูกนำมาใช้เป็นหลักการพื้นฐานของการประเมินค่า สำหรับด้านบัญชีธุรกรรมต่างๆ ราคาตลาด อ่างถึงราคาปกติ ที่ยอมรับกันตามผู้ดำเนินการทั้งหมดเลย (นั่นคือ จำนวนที่ผู้ขาย ที่เต็มใจยอมจ่ายให้ เพื่อให้ได้มาซึ่ง

บางสิ่งบางอย่างจากผู้ขายที่เต็มใจ เมื่อการแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่าง ฝ่ายที่เป็นอิสระหลายฝ่าย และ ฝ่ายหนึ่ง ซึ่งไม่มีอะไรเลย แต่ทว่า เป็นการพิจารณาทางการค้าขายเข้าร่วมด้วย) อำนาจในการกระทำแทน หรือ เทียบเท่าของราคาตลาด ควรถูกนำมาใช้ในสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งราคาตลาด ในสภาพรับรู้ตามความเป็นจริง ไม่สามารถถูกนำมาพิจารณาได้ (ยกตัวอย่างเช่น การตั้งราคา การโอน ที่บิดเบือนอย่างมีนัยสำคัญต่อมาตรการการวัด ในการโอนทรัพย์สินระหว่างบริษัทธุรกิจ ในเครือ, ธุรกรรมแลกเปลี่ยนของ, เงินช่วยเหลือทุกรูปแบบ, ฯลฯ) การอาศัยราคาตลาด(ปัจจุบัน) ที่ยุติทุกสิ่งทุกอย่าง หรือ ตัวแทนต่างๆ ถูกนำมาใช้สนับสนุน สำหรับทั้งสองระบบในบัญชีซึ่งบุคคล ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิทธิอ้างอิง และ หนี้สินต่างๆ ภายนอก

3. มิติความยั่งยืน: พลวัตแห่งกาลเวลา

ช่วงเวลาแห่งการบันทึก (Time of Recording)

สำหรับระบบทั้งสอง ช่วงเวลาแห่งการบันทึกธุรกรรมต่างๆ ก็เหมือนกับที่ว่าการบันทึกบัญชีแบบสะสม (Accrual Accounting) (นั่นคือ เมื่อมูลค่าทางเศรษฐกิจถูกสร้างขึ้นมา, ถูกแปลงค่า, ถูกแลกเปลี่ยน, ถูกจำหน่ายจ่ายโอน, หรือถูกทำลายให้หมดไป) แม้ว่าในระบบทั้งสองประการ สิทธิอ้างอิงใดๆ และ หนี้สิน ต่างๆ ถือว่าเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในความเป็นเจ้าของก็ตาม ทว่า ก็มีการยกเว้นโดยเฉพาะในเรื่องสินค้าภายใต้การเช่าทางการเงิน, สินค้าที่ส่งลงเรือระหว่างธุรกิจ ในเครือ, สินค้าระหว่างดำเนินการ และ สินค้าภายใต้ธุรกรรมการขายสินค้า บริการต่างๆ จะถูกบันทึกเมื่อมีการให้บริการตามปกติ ช่วงเวลาที่เกิดขึ้นพร้อมกัน ยามที่ถึงเวลาที่ ต้องให้บริการ ดอกเบี้ยถูกบันทึกไว้ตามหลักการสะสม, เงินปันผลถูกบันทึกไว้เช่นเดียวกับรายการค้างจ่ายตามวันที่ รายได้จากการลงทุนซื้อต่อการลงทุนทางตรงถูกบันทึกไว้ในช่วงเวลา ที่รายได้เกิดขึ้น การโอน (ภาษีอากร, ค่าปรับต่างๆ ฯลฯ) ที่ถูกกำหนดขึ้นโดยฝ่ายหนึ่งแก่อีกฝ่ายหนึ่ง ถูกบันทึกไว้ในฐานะวันที่ของการเกิดธุรกรรม ที่ทำให้เกิดหนี้สินเพิ่มสูงขึ้นแก่การจ่ายชำระ การโอนอื่น ๆ ถูกบันทึก ณ ช่วงเวลาที่ทรัพย์สิน ซึ่งการโอนคือสิ่งชัดเจน เกิดการเปลี่ยนความเป็นเจ้าของ ธุรกรรมต่าง ๆ ในสิทธิอ้างอิงทางการเงินและหนี้สินใด ๆ ถูกบันทึกไว้ตามหลักของการเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของ (นั่นคือ เมื่อทั้งเจ้าหนี้ และ ถูกหนี้เข้ามาสู่สิทธิอ้างอิง และ หนี้สิน ตามลำดับ ในสมุดบัญชีของตน)

4. มิติบริบทสังคมโลก: กระบวนการแปลงหน่วยวัด

กระบวนการที่สอดคล้องกันถูกนำมาใช้ในการแปลงค่าธุรกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดค่าความหลากหลายของสกุลเงิน หรือ หน่วยของบัญชี ไปเป็นหน่วยทางบัญชี (โดยปกติมักเป็นสกุลเงินของชาติ) ที่ถูกนำไปใช้ในการรวมรวมสถานภาพดุลการชำระเงิน และ บัญชีประชาชาติ. ภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนเดี่ยว, การใช้อัตราแลกเปลี่ยนตลาด ซึ่งมีผลที่เป็นจริง ณ เวลาที่ธุรกรรมเกิดขึ้น ถูกนำมาเสนอไว้ใน ระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) อัตราดังกล่าวนี้ ถูกกำหนดในฐานะเป็นจุดกลางระหว่างอัตราเสนอซื้อ และ อัตราเสนอขาย ที่ใช้ประโยชน์ทางธุรกรรม หรือมิฉะนั้น อีกทางเลือกหนึ่ง เป็นอัตราเฉลี่ยสำหรับการใช้ประโยชน์ระยะสั้น เมื่อตลาดที่คล้ายกันทั้งหลายต่างมีอยู่จริง อัตราการแปลงค่าที่เหมาะสมก็คืออัตรา (อัตราซื้อขายทันทีที่เหมาะสม) ที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อสกุลเงินต่างประเทศ ทั้งซื้อ หรือ ขาย ในตลาดที่มีลักษณะคล้ายกัน

ระบบอัตราแลกเปลี่ยนทางการแบบหลายอัตรา ทำให้เพิ่มภาษีและเงินสนับสนุนสูงขึ้นอย่างไม่ชัดเจน ในระบบบัญชีประชาชาติ แนะนำว่าธุรกรรมต่างๆ ควรถูกแปลงค่า ณ อัตราตามปกติ (หลายอัตรา) ในการนำมาใช้ประโยชน์ อย่างไรก็ตาม การปรับตัวของโลกที่สะท้อนจำนวนของภาษีและเงินสนับสนุน ควรนำมาแสดงไว้ในบัญชีส่วนที่เหลือของโลก และรายการที่เป็นของคู่กัน ก็ควรได้รับการบันทึกภายใต้ การโอนของทุน ภาษีและเงินสนับสนุนถูกคำนวณออกมาในฐานะความแตกต่างระหว่าง (๑). มูลค่าต่างๆ ของธุรกรรม ณ อัตราหลายอัตราตามปกติในการนำมาใช้ประโยชน์ และ (๒). มูลค่าที่ควบคุมด้วยรัฐบาลเดี่ยว ไม่สามารถแบ่งแยกได้ ซึ่งถูกคำนวณในฐานะเป็นค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของอัตราทางการทั้งหมด ที่ใช้เพื่อธุรกรรมภายนอก ยามใดที่อัตราหลายอัตรามีอยู่ การใช้ประโยชน์ของอัตราหลัก หรือ อัตราเดี่ยวมักถูกนำมาใช้ นั่นคืออัตราแลกเปลี่ยนปกติ (หลายอัตรา) ที่ใช้กับส่วนที่ใหญ่ที่สุดของธุรกรรมภายนอก

สำหรับการแปลงค่ารายการต่าง ๆ ของดุลการชำระเงิน (สต็อกของสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินภายนอก) การใช้อัตราแลกเปลี่ยนตลาดตามปกติ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์กับสินทรัพย์และหนี้สิน โดยเฉพาะตามวันที่ ที่ดุลการชำระเงินเกี่ยวข้องด้วย มักได้รับการแนะนำให้นำมาใช้

การจัดแบ่งประเทศ และ การเชื่อมโยง

แม้ว่า ความผสมกลมกลืนของการรายงานข่าวของมวลรวมส่วนใหญ่จะสามารถหามาได้ระหว่างสองระบบก็ตาม ความแตกต่างกันทั้งหลาย ในระดับของรายละเอียดสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างในความต้องการเชิงวิเคราะห์, ความสำคัญเชิงปริมาณสัมพัทธ์ของบางรายการในธุรกรรมระหว่างประเทศ, และ ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นโดยโครงสร้างภายในของระบบต่างๆแต่ละสิ่ง แต่ละอย่าง ถึงกระนั้นก็ตาม ทางเชื่อมโยงก็สามารถสร้างสรรค์ขึ้นได้ เพื่อสืบเนื่องไปถึงกระแส

ไหลเวียนทางการบัญชีระดับชาติ และ สืบต่อกจากบัญชีดุลการชำระเงิน ที่เกี่ยวเนื่องกัน และฐานะ การลงทุนระหว่างประเทศ IIP

5. มิตติความยั่งยืนในการพัฒนาสังคมโลก: การจัดแบ่งประเภทดุลการชำระเงินระหว่าง ประเทศ

การจัดแบ่งประเภทของธุรกรรมระหว่างประเทศในขอบเขตการบริการต่าง ๆ

การจัดแบ่งประเภทดังกล่าว ที่รวมอยู่ระหว่างส่วนประกอบมาตรฐานของดุลการชำระเงิน ก่อให้เกิดการบันทึกรายการต่าง ๆ ของการค้าระหว่างประเทศทั้งหมดในดุลบริการ การจัดแบ่ง ประเภทไม่ใช่เป็นการจัดแบ่งรายละเอียดเท่า ๆ กับการจัดแบ่งประเภทผลิตภัณฑ์ศูนย์กลาง (CPC Central Product Classification) ส่วนใหญ่เพราะว่า CPC นำมาใช้กับโครงสร้างของการผลิตทั้งหมด และ รวมธุรกรรมภายในประเทศ พร้อมกับระหว่างประเทศเข้าไว้ด้วยกันทั้งหมด การจัดหมวดหมู่ ประเภทเชิงวิเคราะห์อย่างมีความหมายนั้น ได้รับการออกแบบโดยการรวมเอารายการต่างๆ ที่ เหมาะสม ซึ่งอาจไม่สำคัญโดยเปรียบเทียบในธุรกรรมระหว่างประเทศ แม้ว่ารายการดังกล่าวอาจ มีความสำคัญในธุรกรรมภายในประเทศก็ตาม

โครงสร้างและระบบการลงรหัสของการจัดแบ่งประเภท

โครงสร้างของการจัดแบ่งประเภทนั้นเป็นการจัดระบบตามลำดับขั้น และระบบการลง รหัส ที่เกี่ยวข้องกันก็เป็นทศนิยม ในฐานะที่เป็น CPC การจัดหมวดหมู่ได้รับการพัฒนามาจากการจัด กลุ่มย่อย (รหัส ๕ ตัวเลข), การจัดกลุ่ม (รหัส ๔ ตัวเลข), กลุ่ม (รหัส ๓ ตัวเลข, และ การแบ่งแผนก (รหัสสองตัวเลข) ของการจัดแบ่งประเภทผลิตภัณฑ์ศูนย์กลาง (CPC) แม้ว่าการจัดแบ่งประเภทจะ สอดคล้องกับ CPC ส่วนใหญ่ก็ตาม

6. มติการประเมินผลการพัฒนา: การจัดแบ่งประเภทผลิตภัณฑ์ศูนย์กลาง

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์หลักของการจัดแบ่งประเภทผลิตภัณฑ์ศูนย์กลาง (CPC) ก็คือเพื่อทำให้เกิด โครงสร้างสำหรับเปรียบเทียบระหว่างประเทศของค่าสถิติประเภทต่างๆ ต่อสินค้า, บริการ, และ สินทรัพย์ต่างๆ CPC เป็นเครื่องชี้แนะที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศต่าง ๆ และ องค์การระหว่าง ประเทศ ที่กำลังพัฒนาระบบใหม่ ๆ หรือ แก้ไขขบทวนโครงการที่มีอยู่ให้ดีขึ้น เพื่อที่จะทำให้ ระบบดังกล่าว หรือโครงการต่าง ๆ ทำงานร่วมกันได้กับมาตรฐานระหว่างประเทศ

ขอบเขต

CPC ครอบคลุมถึงการจัดหมวดหมู่ ประเภทสำหรับผลิตภัณฑ์ทั้งหมด ที่สามารถเป็น วัตถุประสงค์ของธุรกรรมภายในประเทศ และ ระหว่างประเทศ หรือ เข้าไปสู่ สืบต่อ นอกจากนี้ ผลิตภัณฑ์

ต่างๆ ที่เป็นผลผลิตของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ, สินทรัพย์ที่ไม่ได้ถูกผลิต รวมทั้ง ที่ดิน และสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ อาทิเช่น สิทธิบัตร, ใบอนุญาต, ทรัพย์สินหรือเครื่องหมายการค้า และ ลิขสิทธิ์ ที่เกิดขึ้นจากสัญญาต่างๆ ตามกฎหมาย ซึ่งครอบคลุมไปถึงเช่นกัน

โครงสร้างและระบบการลงรหัส

โครงสร้างของการจัดแบ่งประเภทผลิตภัณฑ์ศูนย์กลาง (CPC) เป็นการจัดระบบตามลำดับชั้น และระบบการลงรหัสก็เป็นระบบทศนิยมโดยแท้ การจัดแบ่งประเทศประกอบด้วยส่วนต่างๆ (แยกแยะโดยตัวเลขหนึ่งตำแหน่ง), แผนกต่างๆ (แยกแยะโดย ตัวเลขลำดับที่หนึ่งและที่สอง), กลุ่ม (แยกแยะโดยตัวเลขสามลำดับแรก), ชั้น (แยกแยะโดยตัวเลขสี่ลำดับแรก), และ ชั้นย่อย (แยกแยะโดยตัวเลข ๕ ตัว) รหัสสำหรับส่วนต่างๆ เริ่มจากศูนย์จนถึงเก้า และแต่ละชั้น อาจถูกแบ่งลงไปอีกเก้าส่วน ในทางกลับกัน แต่ละส่วนอาจถูกแบ่งออกไปเป็น เก้า กลุ่ม ซึ่งอาจถูกแบ่งต่อไปอีกเป็นเก้าชั้น และ เก้าชั้นย่อย

ความแตกต่างระหว่าง CPC และ การจัดแบ่งประเภทบุคลากรชำระเงิน

แม้ว่า การแบ่งประเภทบุคลากรชำระเงิน จะติดตามอย่างใกล้ชิดกับ CPC แต่มีความแตกต่างกันอีกมากในการรายงาน และ การจัดแบ่งประเภทระหว่างระบบทั้งสอง นั่นคือ การจัดหมวดหมู่สองอย่าง, การเดินทาง และ บริการต่างๆ ภาครัฐ, ในการจัดแบ่งประเภทบุคลากรชำระเงินของบริการต่างๆ ไม่ได้มีสิ่งที่ย้ายกันใน CPC การเดินทาง ถูกครอบคลุมไว้ในฐานการจัดกลุ่มในบุคลากรชำระเงิน เพราะว่า เป็นการจัดกลุ่มของบริการต่างๆ จำนวนมาก อาทิเช่น การขนส่งที่เหมาะสม, การจัดเลี้ยง, การบันเทิง ฯลฯ อีกทั้ง ข้อมูลสำหรับรายการต่างๆ นี้ถูกเก็บรวบรวมมาจากผู้บริโภครายการเหล่านี้ ทั้งประเทศส่วนมากต่างนำเสนอข้อมูลในรูปแบบนี้ในแถลงการณ์บุคลากรชำระเงิน บริการภาครัฐต่างๆ, รวมทั้งการบริโภคสินค้าและบริการโดยสถานเอกอัครราชทูตต่างๆ, สถานกงสุล, ฝ่ายทหาร และ การก่อตั้งอื่นๆ ของรัฐบาลต่างประเทศ, ของเจ้าหน้าที่สถานกงสุล และ ที่เกี่ยวกับการทูต และบรรดาผู้ที่พึ่งพาอาศัยที่อยู่ประจำการ ในประเทศต่างๆ, และขององค์การทั้งหลาย ตามภูมิภาคและระหว่างประเทศ การจัดหมวดหมู่นี้ ยังรวมทั้งการบริหารรัฐกิจอีกด้วย และบริการอื่นๆ ที่เกิดขึ้นโดยรัฐบาล และ องค์การต่างๆ ตามสภาพนอกอาณาเขต ขณะที่ CPC ทำตามกระบวนการทั้งหมด และซ่อมเสริมตามรายการบริการทั้งหมด การแบ่งกลุ่มประเภทบุคลากรชำระเงินก็ปฏิบัติการเพียงแค่มูลค่าของการกระบวนการด้านหนึ่งเท่านั้น และทำการซ่อมเสริมบางอย่าง (อาทิเช่น ทางคอมพิวเตอร์, การก่อสร้าง, และ การบำรุงรักษาอุปกรณ์ขนส่งที่ปฏิบัติการอยู่ในท่าเรือ และ สนามบินต่างๆ) ในฐานะที่เป็น บริการต่างๆ จึงบันทึกรายการถูกรายงานภายใต้หมวดหมู่ที่เหมาะสม การปฏิบัติการอื่น ๆ และ มูลค่าของการซ่อมเสริมแก้ไขอื่น ๆ ทั้งหมดถูกนับรวมอยู่ใยบุคลากรชำระเงิน ภายใต้ สินค้า ที่เป็นพื้นฐานเพื่อการปฏิบัติ ซึ่ง

กระบวนการปฏิบัติส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการแปลงสินค้าและการช่อมเสริม แก่ไปส่วนใหญ่มุ่งไปที่สินค้าเพื่อการลงทุน

7. มิติความมั่นคงของคุณภาพชีวิต: การบัญชีสำหรับธุรกรรมทางการเงินที่ยอดเยี่ยม

กระบวนการดำเนินงานทางบัญชีสำหรับการบันทึกรายการธุรกรรมทางการเงินอันยอดเยี่ยมในดุลการชำระเงินนั้นสัมพันธ์กันกับบริบทของการนำเสนอเชิงวิเคราะห์ ดังเช่น การนำเสนอแบบมวลรวมของ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ในรายงานประจำปีสถิติต่าง ๆ ของดุลการชำระเงิน ในการนำเสนอเชิงวิเคราะห์นั้น ธุรกรรมทางการเงินอันยอดเยี่ยม ที่อำนวยความสะดวกแก่ความต้องการของดุลการชำระเงินแสดงไว้ได้เส้นในทุกบัญชีอย่างเหมาะสม, รายการต่างๆ ทางด้านเครดิต และ ด้ายเดบิตที่สอดคล้องต้องกันแสดงไว้เหนือเส้น อย่างไรก็ตาม มีบางกรณี ที่รายการต่างๆ ด้านเดบิต ซึ่งอยู่ใต้เส้นก็จะถูกบันทึกไว้ภายใต้ธุรกรรมทางการเงินอันยอดเยี่ยม (ตัวอย่างเช่น เมื่อรายการการจ่ายเงินค้างชำระถูกทำลายลงโดยวิธีของ การชำระคืน, การให้อภัย, การจัดการทางการเงินเสียใหม่ มิฉะนั้น ก็การจัดการอื่น ๆ หรือไม่ก็ เมื่อผู้มีอำนาจ - สำหรับการให้เหตุผลทางดุลการชำระเงิน - ทำการชำระคืนเงินกู้ล่วงหน้าตามวันที่ครบกำหนด)

การสะสมของหนี้ค้างชำระ

ในการนำเสนอมาตรฐานของดุลการชำระเงินนั้น หนี้ค้างชำระด้านดอกเบี้ย และ การหักกลบลบล้าง หนี้ - นั่นคือ - จำนวนที่เกินกำหนดและยังไม่ได้ชำระคืน - ก็ถูกบันทึกคล้ายกับเป็นจำนวนที่ถูกชำระคืนแล้วตามตาราง รายการทางด้านการชดเชยถูกทำขึ้นเพื่อสะท้อนหนี้ระยะสั้นอย่างใหม่ ที่เกี่ยวเนื่องซึ่งกัน สำหรับเงินค้างชำระของดอกเบี้ยสะสม ในช่วงเวลาแห่งการบันทึกปัจจุบัน รายการด้านเดบิตถูกบันทึกภายใต้ รายได้ลงทุน ในบัญชีเดินสะพัด ทั้งสอดคล้องกับทางด้านเครดิตจะถูกบันทึกภายใต้ การลงทุนอื่น ๆ - หนี้สินอื่น ๆ (ระยะสั้น) ใน บัญชีทางการเงิน สำหรับการสะสมของหนี้ค้างชำระ ทางด้านหนี้ค้างชำระของดอกเบี้ยสะสมในช่วงระยะเวลาการบันทึกรายการแต่ก่อน รายการต่าง ๆ นั้นค่อนข้างแตกต่างกัน หลักการสะสมสำหรับการบันทึกดอกเบี้ยนั้น ต้องอาศัยรายการด้านเดบิต ภายใต้ รายได้การลงทุน ในช่วงเวลาที่ดอกเบี้ยถูกสะสม และการทำการชดเชยรายการด้านเครดิตใน บัญชีทางการเงิน ภายใต้เครื่องมือที่เหมาะสม ดังนั้น เมื่อเงินค้างชำระ ถูกสะสมตามดอกเบี้ยสะสมในช่วงเวลา ก่อน รายการเดบิตจึงถูกบันทึกภายใต้ เครื่องมืออันเหมาะสมใน บัญชีทางการเงิน และ รายการตรงข้ามกับด้านเครดิต ก็ถูกบันทึกไว้สำหรับรายการสะสมของเงินค้างชำระ ภายใต้ การลงทุนอื่น ๆ - หนี้สินอื่น (ระยะสั้น) สำหรับการหักกลบลบหนี้เงินค้างชำระนั้น รายการด้านเดบิตถูกทำการไว้ในส่วนประกอบที่เหมาะสมของ บัญชีทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น เงินกู้ระยะสั้น หรือ ระยะยาว ภายใต้ การลงทุนอื่น ๆ และ รายการตรง

ข้ามกับด้านเครดิต ก็ถูกบันทึกไว้ ภายใต้ การลงทุนอื่น ๆ – หนี้สินอื่น(ระยะสั้น) สำหรับรายการ สะสมของเงินค้ำชำระ

ในการนำเสนอเชิงวิเคราะห์นั้น เพียงการจ่ายชำระเงินค้ำชำระ อันเป็นผลมาจากความ ยากลำบากใด ๆ ของบุคลากรชำระเงิน (นั่นคือ เงินค้ำชำระ ที่เป็นผลมาจาก การไร้ความสามารถ ของผู้มีอำนาจที่จะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนต่างประเทศ ทั้งไม่ได้มาจากการไร้ความสามารถของ ลูกหนี้เดิม ที่ก่อให้เกิดสกุลเงินของชาติ) จึงถูกบันทึกไว้ภายใต้การเงินอันยอดเยี่ยม การจ่ายชำระ เงินค้ำชำระดังกล่าว ถูกบันทึกไว้ภายใต้หนี้ ในฐานเป็นรายการด้านเครดิตต่างๆ ภายใต้การเงินอัน ยอดเยี่ยม ทั้งการชดเชยรายการต่างๆ ด้านเดบิต ก็ถูกบันทึกไว้เหนือหนี้ ภายใต้บัญชีที่เหมาะสม

การจ่ายชำระคืนของเงินค้ำชำระ

ในการนำเสนอมาตรฐานของบัญชีบุคลากรชำระเงิน การชำระคืนเงินกู้ของเงินค้ำชำระ - การชำระหนี้เงินสด (เพียงอย่างเดียว) ของทั้งดอกเบี้ย และ การหักกลบลบหนี้ - ก็ถูกบันทึกไว้ใน ฐานรายการด้านเดบิต ภายใต้ การลงทุนอื่น – หนี้สินอื่น (ระยะสั้น) ทั้งรายการด้านเครดิต ที่ สอดคล้องกันก็ถูกบันทึกไว้ ภายใต้ สินทรัพย์ทุนสำรอง

ในการนำเสนอเชิงวิเคราะห์ การจ่ายชำระคืนของเงินค้ำชำระ ที่เกิดจากความต้องการ ของบุคลากรชำระเงิน ก็ถูกบันทึกไว้ภายใต้หนี้ ในฐานรายการต่างๆ ด้านเดบิต ภายใต้วิธีการทาง การเงินอันยอดเยี่ยม (เพื่อการลดหนี้สินทั้งหลาย) ทั้งรายการตรงข้ามด้านเครดิต ที่สอดคล้องกัน ก็ ถูกบันทึกไว้ภายใต้ สินทรัพย์ทุนสำรอง

การอภัยโทษด้านหนี้สิน

ในการนำเสนอมาตรฐานของบุคลากรชำระเงินนั้น การอภัยโทษหนี้สิน - การยกเลิก โดยสมัครใจของบางส่วน หรือ ทั้งหมดของหนี้สิน ภายในการจัดการตามสัญญาระหว่างเจ้าหนี้ใน ระบบเศรษฐกิจหนึ่ง และ ลูกหนี้ในอีกระบบหนึ่ง ที่กำลังมีประสบการณ์ต่อความยากลำบากของ บุคลากรชำระเงิน - ถูกบันทึกโดยลูกหนี้ ในฐานรายการทางเครดิตภายใต้ การโอนต้นทุน การ ชดเชยรายการด้านเดบิต ถูกบันทึกไว้เพื่อลดภาระหนี้สินใน บัญชีทางการเงิน รายการด้านเดบิตที่ เหมาะสมขึ้นอยู่กับช่วงเวลาการบันทึกรายการ ซึ่งภาระผูกพันด้านบริการหนี้สินที่ได้รับการอภัยโทษ ถึงกำหนดเวลา สำหรับการอภัยโทษของพันธะผูกพันที่พ้นกำหนดแล้ว (นั่นคือ เงินค้ำชำระของ ดอกเบี้ย และ การหักกลบลบหนี้) รายการด้านเดบิตถูกบันทึกไว้ภายใต้ การลงทุนอื่น ๆ – หนี้สิน อื่น (ระยะสั้น) สำหรับการอภัยโทษของภาระผูกพันครบกำหนดในช่วงการบันทึกรายการปัจจุบัน รายการด้านเดบิตถูกบันทึกไว้ ภายใต้เครื่องมือหนี้สินที่เหมาะสมใน บัญชีทางการเงิน เพื่อการลด ต้นทุน และ ดอกเบี้ยสะสมใด ๆ ในช่วงเวลาก่อนหน้านี้ สำหรับการสะสมของดอกเบี้ยในช่วงเวลา ขณะบันทึกปัจจุบันนั้น รายการด้านเดบิตถูกบันทึกภายใต้ รายได้การลงทุน ใน บัญชีเงินสะสม

สำหรับการอภัยโทษของภาระหนี้สินที่ยังไม่ครบกำหนด รายการด้านเดบิตก็ถูกบันทึกไว้ภายใต้เครื่องมือหนี้สินที่เหมาะสมใน บัญชีทางการเงิน ส่วนดอกเบี้ยที่ยังไม่ครบกำหนด ไม่มีการบันทึก รายการแต่อย่างใด

ในการนำเสนอเชิงวิเคราะห์นั้น การอภัยโทษหนี้สินสำหรับภาระผูกพันที่ครบกำหนดตามช่วงเวลาบันทึกรายการปัจจุบัน และ ในหนี้ค้างชำระถูกบันทึกไว้ได้เส้น ในฐานะเป็นรายการด้านเครดิต ภายใต้วิธีการทางการเงินอันยอดเยี่ยม รายการด้านเดบิตที่สอดคล้องกันนั้น ถูกบันทึกไว้เหนือเส้น - ยกเว้น เมื่อหนี้ค้างชำระได้รับการอภัยโทษ ในกรณีซึ่งรายการด้านเดบิตถูกบันทึกไว้ภายใต้เส้น ตรงกันข้าม สำหรับการอภัยโทษของหนี้สินที่ยังไม่ครบกำหนด รายการเครดิตและเดบิต ถูกบันทึกไว้เหนือเส้น จนกระทั่ง รายการต่างๆ นั้นเหมือนกัน ทั้งในแง่การนำเสนอเชิงวิเคราะห์ และ เชิงมาตรฐาน

สำหรับการประเมินค่าของหนี้สินที่ได้รับการอภัยโทษ ขอแนะนำว่า ตามหลักการแล้ว ราคาตลาดต่างๆ ถูกนำมาใช้ ในฐานะเป็นหลักการของการตีราคา ทั้ง กระแสไหลเวียน และ สต็อก ทั้งนี้เพราะ ข้อตกลงการอภัยโทษหนี้สินแบบดั้งเดิม ปกติแล้ว ถูกจำกัดขอบเขตแก่หนี้สินที่เป็นหนี้โดยเจ้าหนี้ทางราชการ และ ไม่ได้ค้าขายอยู่ในตลาดที่เป็นองค์กรต่าง ๆ มูลค่าที่ถูกบันทึกสำหรับเครื่องมือหนี้สิน ที่ไม่สามารถซื้อขายได้ดังกล่าว ล้วนมีมูลค่าที่เป็นในนาม หรือ มูลค่าตามหน้าตั๋ว ซึ่งในกรณีนี้ เป็นตัวแทนที่ยอมรับได้ตามมูลค่าตลาด

เงินช่วยเหลือระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ

เงินช่วยเหลือ (รวมทั้งเงินช่วยเหลือจากบัญชีกองทุนเงินสนับสนุน) ที่ถูกจัดทำให้ตามจุดประสงค์ของการทำให้เกิดความพึงพอใจตามความต้องการของบุคลากรชำระเงิน ในประเทศผู้รับนั้น เป็นส่วนหนึ่งของวิธีการทางการเงินอันยอดเยี่ยม ในการนำเสนอเชิงวิเคราะห์ เงินช่วยเหลือจึงถูกบันทึกไว้ได้เส้น ในฐานะรายการเครดิต ภายใต้วิธีการทางการเงินอันยอดเยี่ยม และรายการด้านเดบิตที่สอดคล้องกันก็ถูกบันทึกไว้ภายใต้ สินทรัพย์ทุนสำรอง

การแลกเปลี่ยนหนี้สิน / พันธบัตร

ในการนำเสนอผลการชำระเงินมาตรฐานนั้น การแลกเปลี่ยนหนี้สิน / พันธบัตร (การแลกเปลี่ยน ที่ตามปกติก็มีส่วนลด ของเครื่องมือหนี้สินที่มีอยู่ อาทิเช่น เงินกู้ยืมในรูปแบบอื่นของเครื่องมือทางหนี้สิน อาทิ พันธบัตร) ถูกบันทึกไว้โดยลูกหนี้ ในฐานะรายการทางเครดิตภายใต้ การลงทุนในหลักทรัพย์ เพื่อแสดงถึงการสร้างสรรค์ภาระผูกพันใหม่ การขดเชยรายการทางด้านเดบิตถูกกระทำภายใต้เครื่องมือด้านหนี้สินที่เหมาะสม เพื่อลดภาระหนี้สิน

ในการนำเสนอเชิงวิเคราะห์ การแลกเปลี่ยนหนี้ / พันธบัตร ของภาระผูกพันที่ครบกำหนดในช่วงเวลาที่รายงาน และในเงินค้างชำระ ถูกบันทึกไว้ได้เส้นในฐานะรายการด้านเครดิต ภายใต้

วิธีการทางการเงินอันเยี่ยมยอด สอดคล้องกับรายการต่าง ๆ ด้านเดบิตที่กระทำเหนือเส้น อย่างไรก็ดี ตาม เมื่อเงินค้างชำระถูกกำจัดให้หมดไป อันเป็นผลลัพธ์ของการแลกเปลี่ยน หนี้ / พันธบัตร รายการด้านเดบิตต่างๆ ถูกบันทึกไว้ได้เส้น สำหรับภาระหนี้สินที่ยังไม่ครบกำหนด รายการต่างๆ ที่เหมาะสม ถูกบันทึกไว้เหนือเส้น

บ่อยครั้ง การแลกเปลี่ยนหนี้ / พันธบัตร เกี่ยวข้องกับความแตกต่างระหว่าง มูลค่าแท้จริง หรือ มูลค่าหน้าตัวของหนี้สินที่ถูกแลกเปลี่ยน และ มูลค่าตามหน้าตัวของพันธบัตรที่ออกมาสู่ท้องตลาด ในด้านผลการชำระเงินนั้น การแลกเปลี่ยนดังกล่าวถูกบันทึกไว้ตามราคาตลาด ถ้าพันธบัตรคล้ายกันกับพันธบัตรอื่นๆ ที่นำมาซื้อขายกัน ราคาตลาดของพันธบัตรที่นำมาซื้อขายอาจเป็นตัวแทนที่เหมาะสม สำหรับมูลค่าของพันธบัตรออกใหม่ หากหนี้สินที่นำมาแลกเปลี่ยนได้รับโดยเจ้าหนี้ เมื่อไม่นานมานี้ ราคาของการได้รับ ก็อาจเป็นตัวแทนที่เหมาะสม อีกทางเลือกหนึ่ง ถ้าอัตราดอกเบี้ยตามหน้าตัว บนพันธบัตรออกใหม่อยู่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยโดยทั่วไป มูลค่าอันเป็นส่วนลดของพันธบัตร อาจทำหน้าที่ในฐานะตัวแทน หากสารสนเทศดังกล่าวไม่อาจหามาได้ มูลค่าหน้าตัวของพันธบัตรที่ออกมาแล้ว ก็อาจใช้เป็นตัวแทนได้ ความแตกต่างระหว่างมูลค่าหน้าตัวของหนี้สินเก่าและราคาตลาดของพันธบัตรใหม่ ทำหน้าที่แทนการถือครองความเสียหาย (ทุน) ตามที่เป็นจริงแก่เจ้าหนี้

การแลกเปลี่ยนหนี้สิน / ส่วนของผู้ถือหุ้น

การแลกเปลี่ยนหนี้สิน / ส่วนของผู้ถือหุ้น ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนสิทธิอ้างอิงของธนาคาร ณ ส่วนลด ตามปกติ มิฉะนั้น เครื่องมือทางหนี้สินอื่น ๆ ตามระบบเศรษฐกิจถูกหนี้สำหรับการลงทุนด้านส่วนผู้ถือหุ้นของบรรดานักลงทุนที่ไม่ใช่ผู้อยู่อาศัยในระบบเศรษฐกิจเหล่านั้น

สำหรับหนี้สินที่นำมาแลกเปลี่ยนโดยตรงเพื่อการลงทุนในส่วนผู้ถือหุ้นนั้น การบันทึกรายการก็คล้ายกันกับการแลกเปลี่ยนหนี้สิน / พันธบัตร อย่างไรก็ดี ในกรณีนี้ รายการด้านเครดิตควรจะทำภายใต้ การลงทุนทางตรง / ทุนในส่วนผู้ถือหุ้น ชุรกรรมเหล่านี้ควรถูกบันทึก ณ ระดับราคา ซึ่งบรรดาผู้ลงทุนในส่วนผู้ถือหุ้นต้องการตามสิทธิอ้างอิงในตลาดรอง

ภาระหนี้สินต้องชำระคงที่ ซึ่งถูกกำหนดค่าในสกุลเงินต่างประเทศ (ตัวอย่างเช่น หลักทรัพย์หนี้สิน หรือ เงินกู้ยืม) ถูกนำมาแลกเปลี่ยน ณ อัตราส่วนลดสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ถูกกำหนดค่าในสกุลเงินภายในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือมิฉะนั้น ถูกนำมาแลกเปลี่ยนกันโดยตรงสำหรับเงินฝากภายในประเทศ ในการนำเสนอแบบมาตรฐานนั้น ชุรกรรมนี้ถูกบันทึกโดยถูกหนี้ ในฐานะเป็นการเพิ่มขึ้นในภาระหนี้สิน (เครดิต) ภายใต้อัตราส่วนลดที่เหมาะสม ซึ่งแลกเปลี่ยนกันสำหรับหนี้สินที่ได้รับการไถ่ถอน, รายการเดบิตที่สอดคล้องกันนั้น ขึ้นอยู่กับการจัดแบ่งประเภทของภาระผูกพัน (หนี้สิน) ที่ได้รับการไถ่ถอน ดังนั้น นักลงทุนที่ไม่ใช่ผู้อยู่อาศัย ทำ

การแลกเปลี่ยนเครื่องมือทางการเงินที่ได้รับมา เพื่อให้ได้รับการลงทุนด้านส่วนเจ้าของทุนในธุรกิจของระบบเศรษฐกิจของลูกหนี้ ณ จุดนี้เอง รายการเครดิตจึงถูกบันทึกภายใต้ การลงทุนโดยตรง - ทุนด้านส่วนผู้ถือหุ้น และ การชดเชยรายการด้านเดบิตก็ถูกบันทึก ภายใต้เครื่องมือทางการเงินที่เหมาะสม ซึ่งนำมาแลกเปลี่ยนกัน

ในการนำเสนอเชิงวิเคราะห์นั้น เพียงธุรกรรมแบบดั้งเดิม ที่เชื่อมโยงกับการแลกเปลี่ยนหนี้สิน / ส่วนเจ้าของทุนนั้นเข้ากันได้ตรงประเด็น การแลกเปลี่ยนของภาระหนี้สินเมื่อรบกำหนดตามช่วงเวลาการรายงาน และในเงินค้ำชำระที่ถูกบันทึกไว้ได้เส้น ในฐานะรายการด้านเครดิตภายใต้วิธีการทางการเงินอันยอดเยี่ยม สอดคล้องต้องกันกับรายการด้านเดบิตที่ถูกบันทึกไว้เหนือเส้น รายการด้านเดบิตยังถูกบันทึกไว้ได้เส้นอีกด้วย ถ้าเงินค้ำชำระนั้น ถูกยกเลิก อันเป็นผลลัพธ์ของข้อตกลงการแลกเปลี่ยน หนี้สิน / ส่วนเจ้าของทุน สำหรับภาระหนี้สินที่ยังไม่ครบกำหนด ไม่มีการบันทึกรายการใด ๆ ได้เส้น ในฐานะวิธีการทางการเงินอันยอดเยี่ยม

การแลกเปลี่ยนหนี้สิน / ส่วนเจ้าของทุนได้รับการตีราคา ณ ราคาตลาดในดุลการชำระเงิน ถ้าดุลการชำระเงินถูกเก็บรวบรวมในสกุลเงินต่างประเทศ มูลค่าตลาดในสกุลเงินต่างประเทศของธุรกรรมแรก - นั่นคือ - การแลกเปลี่ยนของเครื่องมือหนี้สินอีกประเภทหนึ่งของเครื่องมือทางการเงิน - ก็คือราคาตลาด ซึ่งเจ้าหนี้เดิมต้องการที่จะได้มาซึ่งสิทธิอ้างอิงจากประเทศลูกหนี้ โดยนักลงทุนส่วนเจ้าของทุนที่ไม่ใช่ผู้อยู่อาศัย ธุรกรรมประเภทที่สอง ซึ่งเชื่อมโยงกับการแลกเปลี่ยน หนี้สิน / ส่วนเจ้าของทุน ถูกบันทึกตามหลักของราคา (ที่ถูกจ่ายชำระด้วยสกุลเงินภายในประเทศ และแปลงค่าไปเป็นสกุลเงินต่างประเทศ ตามอัตราแลกเปลี่ยนของตลาด) สำหรับส่วนเจ้าของทุน ที่ได้รับมาโดยนักลงทุนที่ไม่ใช่ผู้อยู่อาศัย หากดุลการชำระเงินถูกเก็บรวบรวมด้วยสกุลเงินภายในประเทศ มูลค่าสำหรับธุรกรรมแรก ก็คือจำนวนที่ได้รับโดยนักลงทุนส่วนเจ้าของทุน ในการแลกเปลี่ยนกับเครื่องมือหนี้สิน³ สำหรับธุรกรรมประเทศที่สองนั้น มูลค่าก็คือมูลค่าสกุลเงินภายในประเทศของส่วนเจ้าของทุน ซึ่งได้มาโดยนักลงทุนที่ไม่ใช่ผู้อยู่อาศัย

การขอกู้ยืมสำหรับการช่วยเหลือสนับสนุนดุลการชำระเงิน

การขอกู้ยืมสำหรับการช่วยเหลือสนับสนุนดุลการชำระเงินกล่าวพาดพิงถึงการขอกู้ยืม (รวมทั้งการออกพันธบัตร) โดยรัฐบาล หรือ ธนาคารกลาง (หรือโดยส่วนอื่นใดในนามของผู้มีอำนาจ) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของดุลการชำระเงิน ในการนำเสนอเชิงวิชาการนั้น การเบิกถอนเงินกู้ดังกล่าว หรือ การออกพันธบัตรดังกล่าวถูกบันทึกไว้ได้เส้น ในฐานะรายการเครดิต

³ อาจมีความคลาดเคลื่อน ในรูปของสกุลเงินภายในประเทศ ระหว่างมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน ที่ได้รับโดยนักลงทุน และ มูลค่าที่เขาได้รับเครื่องมือหนี้สินมาจากเจ้าหนี้เดิม เมื่อใดที่เครื่องมือหนี้สินถูกแปลงค่าไปเป็นสกุลเงินภายในประเทศ ตามอัตราแลกเปลี่ยนตลาด ความคลาดเคลื่อนนี้อาจมองได้ในแง่ของอัตราแลกเปลี่ยนที่นำพึงพอใจ ที่เกี่ยวข้องกับเงินช่วยเหลือซึ่งมองไม่เห็น ที่ยอมให้มาโดยผู้มีอำนาจแก่นักลงทุนส่วนเจ้าของทุน

ภายใต้วิธีการทางการเงินที่ยืดเยื้อ การชำระคืนตามลำดับถูกบันทึกไว้เหนือเส้น การชำระคืนล่วงหน้าตามจุดประสงค์ของดุลการชำระเงินก็ถูกบันทึกไว้ภายใต้วิธีการทางการเงินอันยืดเยื้ออีกด้วย

8. มิติระดับความภาคภูมิใจ: การจัดตารางและปรับการกู้ยืมแบบใหม่ (ร่วมสมัย)

การจัดตารางหนี้สินเสียใหม่พาดพิงไปถึงการยืดเวลาแบบเป็นทางการของการชำระค่าบริการหนี้สิน และ การใช้ประโยชน์ของการเจริญเต็มตัวอย่างใหม่ และที่ถูกต่อขยายเวลา ไปจนถึงจำนวนที่ถูกยืดเวลาออกไป การปรับยอดหนี้สินเสียใหม่ พาดพิงไปถึงการแปลงค่าของหนี้สินเดิมรวมทั้ง เงินค้ำชำระใด ๆ ไปเป็นเงินกู้ยืมยอดใหม่ ในการนำเสนอดุลการชำระเงินมาตรฐานนั้น รายการหนี้สินที่เหมาะสมสำหรับการจัดตารางหนี้สินเสียใหม่ ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาการบันทึกรายการ ซึ่งภาระผูกพันด้านหนี้ถึงเวลาครบกำหนด รายการตรงข้ามกับเครดิตที่สอดคล้องกันถูกบันทึกไว้ภายใต้ การลงทุนอื่น ๆ – ด้านหนี้สิน – เงินกู้ยืม (ระยะยาว) ในบัญชีทางการเงิน เพื่อสะท้อนถึงการเบิกถอนเงินกู้ยืมใหม่ สำหรับการจัดตารางเสียใหม่ของภาระหนี้สินที่พ้นกำหนด (นั่นคือ เงินค้ำชำระ และการหักกลบลบหนี้) รายการด้านเดบิตถูกบันทึกไว้ภายใต้ การลงทุนอื่น – ภาระหนี้สินอื่น (ระยะสั้น) สำหรับการจัดตารางเสียใหม่ หรือ การจัดหาเงินกู้ยืมใหม่ของภาระหนี้สินที่ครบกำหนด ในช่วงเวลาการบันทึกรายการปัจจุบันนั้น รายการด้านเดบิตถูกบันทึกภายใต้เครื่องมือทางหนี้สินที่เหมาะสมใน บัญชีทางการเงิน เพื่อลดต้นทุนและดอกเบี้ยสะสมใด ๆ ลงในการบันทึกรายการเดิม สำหรับดอกเบี้ยที่สะสมขึ้นมานั้น ในช่วงเวลาการบันทึกรายการปัจจุบัน รายการด้านเดบิตถูกบันทึกใน คุลบัญชีเดินสะพัด ภายใต้ รายได้การลงทุน สำหรับการจัดตารางเสียใหม่ของภาระหนี้สินที่ยังไม่ครบกำหนด รายการด้านเดบิตถูกบันทึกไว้ภายใต้เครื่องมือหนี้สินที่เหมาะสมใน คุลบัญชีทางการเงิน ส่วนดอกเบี้ยที่ยังไม่ครบกำหนดไม่มีการบันทึกรายการแต่อย่างใด

ข้อตกลงการจัดโครงสร้างหนี้บางประการเชื่อมโยงกับการจัดตารางของภาระหนี้สินเสียใหม่ ที่ครบกำหนดมานานเกินกว่าช่วงเวลาบันทึกรายการปัจจุบัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของเงื่อนไขที่แน่นอน ตามเวลาที่ภาระหนี้สินครบกำหนด ในกรณีดังกล่าว รายการต่างๆ ถูกบันทึกในดุลการชำระเงิน เพียงแค่ช่วงเวลา ซึ่งทำตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ

สิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินแบบใหม่

การจัดโครงสร้างหนี้เสียใหม่บางประการ แสดงถึงลักษณะของสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินแบบใหม่ (สิ่งอำนวยความสะดวกด้านเงินกู้ยืมใหม่ ที่อาจถูกนำมาใช้เพื่อชำระภาระผูกพันบริการด้านหนี้สินที่มีอยู่) ในการนำเสนอดุลการชำระเงินมาตรฐาน ได้มีการบันทึกรายการเบิกถอนเงินที่ต่อเนื่องกันมา ตามสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินแบบใหม่ ปกติแล้วภายใต้ การลงทุนอื่น – หนี้สิน – เงินกู้ยืม – อานาจทางการเงิน (ระยะยาว) ในช่วงเวลาการบันทึก

รายการปัจจุบัน ในฐานะเครดิตสำหรับลูกหนี้ การชดเชยรายการด้านเดบิตต่างๆ นั้นถูกกระทำการภายใต้ สินทรัพย์ทุนสำรอง ดังนั้น ขณะที่ทำการจ่ายชำระบริการด้านหนี้สิน ตามยอดเงินกู้ยืม รายการต่างๆ ซึ่งรวมทั้งในการจัดโครงสร้างหนี้ รายการหนี้ต่างๆ ถูกบันทึกภายใต้ รายได้การลงทุน ใน คุลบัญชีเดินสะพัด นั้น การจ่ายชำระยอดเงินต้น, ดอกเบี้ยสะสม ตามช่วงเวลาบันทึก รายการแต่เดิม และ (ถ้ามี) เงินค้างชำระ ใด ๆ ก็ถูกบันทึกไว้ภายใต้ภาระหนี้ที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ความสัมพันธ์ของอัตราแลกเปลี่ยนกับอุปสงค์และอุปทานของเงินตราต่างประเทศ: กรณีการลดค่าและการเพิ่มค่าเงินบาท
2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราการค้าต่อการค้าระหว่างของไทย
3. The Impact of Cyclical Factors on the Thai - U.S. Balance of Payments